

Dosarul nr. 2ra-441/22
2-19123341-01-2ra-07042022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) Al. Sandu
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru

Î N C H E I E R E

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni
”Termoelectrica”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni ”Termoelectrica” în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor
nr. 225 împotriva lui Josan Victor și Josan Tamara cu privire la încasarea datoriei
pentru consumul energiei termice și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 19 iulie 2019, SA ”Termoelectrica” a depus în interesele CCL nr. 225
cerere de chemare în judecată împotriva lui Josan Victor și Josan Tamara cu privire
la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice și compensarea cheltuielilor
de judecată.

În motivarea acțiunii, SA ”Termoelectrica” a menționat că pârâții Josan
Victor și Josan Tamara sunt proprietarii apartamentului XXXXX.

Potrivit informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-
comunale, până în luna mai 2019, pârâții au acumulat o datorie la consumul de
energie termică în mărime de 6 268,32 de lei.

SA ”Termoelectrica” a solicitat încasarea în mod solidar de la Josan Victor și
Josan Tamara a sumei de 6 268,32 de lei cu titlu de datorie la consumul de energie
termică și încasarea sumei de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 noiembrie 2019, s-a
admis cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Termoelectrica”.

S-a încasat în mod solidar de la Josan Victor și Josan Tamara în beneficiul
SA ”Termoelectrica” suma de 6 268,32 de lei cu titlu de datorie la consumul de
energie termică și suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat (f.d. 26).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2020, s-a admis cererea lui

Josan Victor de repunere în termenul de declarare a apelului și s-a repus apelantul Josan Victor în termen.

S-a ridicat cauza de la examinare în ordine de apel și s-a restituit în instanța de fond, Judecătoria Chișinău, sediul Centru pentru întocmirea integrală a hotărârii din 01 noiembrie 2019 (f.d. 43-45).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2021, s-a admis cererea de apel depusă de Josan Victor, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 noiembrie 2019 și s-a restituit cauza la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată (f.d. 68-74).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 aprilie 2021, s-a respins cererea lui Josan Victor privind admiterea excepției de tardivitate (f.d. 120-122).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 mai 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA "Termoelectrica".

S-a încasat în mod solidar de la Josan Victor și Josan Tamara în beneficiul SA "Termoelectrica" suma de 6 268,32 de lei cu titlu de datorie la consumul de energie termică și suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat (f.d. 132-136).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2021, s-a admis apelul declarat de Josan Victor, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 noiembrie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA "Termoelectrica".

S-a încasat în mod solidar de la Josan Victor și Josan Tamara în beneficiul SA "Termoelectrica" suma de 2 070,37 de lei cu titlu de datorie la consumul de energie termică pentru perioada iulie 2016 – mai 2019.

În rest, pretențiile au fost respinse ca tardive.

S-a încasat în mod solidar de la Josan Victor și Josan Tamara în beneficiul SA "Termoelectrica" suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că apartamentul XXXXX aparține cu drept de proprietate lui Josan Victor și Josan Tamara.

Potrivit listei calculului și achitării pentru energia termică pe perioada 01 noiembrie 2015 – 01 iunie 2019, părții au acumulat datorie pentru consumul energiei termice în mărime de 6 268,32 de lei, calculată conform pct.8, 8¹ din Anexa nr. 7 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin HG nr.191 din 19 februarie 2002.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că aplicabilitatea pct. 8, 8¹ din Anexa nr. 7 al Regulamentului menționat supra a fost confirmată de ambele părți în cadrul ședinței judiciare, care au comunicat instanței despre faptul prezenței în bloc a subsolului în care se mențin în stare funcțională sistemele inginerești de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece.

Totodată, instanța de apel a constatat ca fiind neîntemeiată concluzia instanței de fond cu referire la faptul că cerința reclamantului privind încasarea sumei de 4 197,95 de lei, acumulată până în luna iulie 2016 nu ar fi prescrisă, având în vedere că acțiunea a fost depusă la 19 iulie 2019, prin urmare acțiunea privind

încasarea datoriei acumulate până la perioada lunii iulie 2016 a fost depusă cu depășirea termenului de prescripție.

Respectiv, a reținut că SA „Termoelectrica” înaintând în interesele CCL nr. 225 cerere de chemare în judecată, a omis termenul general de prescripție de 3 ani, respectiv, această datorie nu poate fi solicitată de a fi încasată silit pe motivul prescripției acțiunii în această parte, or reclamantul a cunoscut despre existența acestei datorii, iar având în vedere că acțiunea a fost depusă numai la 19 iulie 2019, ultimul nu este în drept să solicite încasarea datoriei formată până în luna iulie 2016, dat fiind faptul că pârâții pe parcursul perioadei date nu au achitat careva sume, care să justifice întreruperea termenului de prescripție.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că deoarece pretinsa datorie în mărime de 4 197,95 de lei la situația din luna iulie 2019 deja era prescrisă pentru CCL nr. 225, aceleași reguli urmează a fi aplicate și pentru SA „Termoelectrica”.

În consecință, instanța de apel a reținut temeinicia acțiunii înaintate de SA „Termoelectrica” în interesele CCL nr. 225 privind încasarea de la pârâți a datoriei la consumul de energie termică pentru perioada iulie 2016 – mai 2019 în mărime de 2 070,37 de lei, și care urmează a fi încasată din contul ultimilor, dat fiind faptul că această obligație al consumatorilor-pârâți rezultă din prevederile pct. 8, 8¹ Anexa nr. 7 al Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, cerință ce nu depășește perioada de 3 ani.

La 09 martie 2022, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul SA „Termoelectrica”, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept procedural, cauza fiind examinată cu încălcarea limitelor judecării apelului, precum și cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel a reiterat că în cadrul exainării cauzei în ordine de apel, instanța s-a axat pe solicitarea reclamantului invocată în cadrul examinării cauzei în instanța de fond privind ridicarea excepției de tardivitate.

Or, atât în cererea de apel, cât și în cadrul ședinței instanței de apel, apelantul nu a invocat nici un argument sau temeii de drept referitor la termenul de adresare în instanța de judecată, excepția de terdivitate sau termenul de prescripție.

Totodată, recurentul a menționat că instanța de apel a aplicat și interpretat eronat prevederile art. 359 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care prevede că apelul declarat împotriva hotărârii se consideră declarat și împotriva încheierilor date în cauza respectivă, chiar dacă au fost emise după pronunțarea hotărârii și dacă atacarea încheierii nu se menționează în cererea de apel.

La 07 aprilie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, însă plicul expediat în adresa Tamarei Josan a fost restituit cu mențiunea ”nereclamat” (f.d. 197-198).

La 27 aprilie 2022, Josan Victor a depus referință la recursul declarat de SA „Termoelectrica”, prin care a solicitat să fie respins cu menținerea deciziei instanței de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 17 noiembrie 2021, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei

motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 09 martie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări

implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de SA "Termoelectrica", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni "Termoelectrica".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh